

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ

Λουλούδι είναι η ζωή
μαραίνεται και ανθεί
κόκκινα πράσινα φύλλα
χαμόγελα γίνανε χίλια
στων παιδιών τα δροσερά χείλια.
Χαρούμενα παίζουν τα παιδιά
κάτω από την κόκκινη μηλιά
ωραία η παιδική ανεμελιά
στων παιδιών το καθαίο βλέμμα
χορεύουν τ' άστρα με 'σένα κι έμένα
κι όλου του κόσμου τα παιδιά
κοιμούνται αγκαλιά στ' ουρανού τη σιγαλιά.
Έπεσε η νύχτα
κι ο παππούλης στο περβάζι
με τη σοφή τη κουκουβάγια κουβεντιάζει
« Έχει η ζωή φουρτούνες κι ανταριάζει »
κι ακούει το φεγγάρι
λίγη σοφία να πάρει.
Ξημερώνει , πάλι...
κιτρινίζουν και πέφτουν τα φύλλα
σκέπασμα αιώνιο της λήθης
να σβηστούν οι θλιβερές αναμνήσεις
στου γέρου κόσμου τ' αλωνάκι
τρέμει πια η ελπίδα σα φυλλαράκι.
Χρυσάνθη Τσαπραλή, Α3

ΤΖΙΤΖΙΚΙΑ ΤΟ ΕΡΙΞΑΝ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

Από τον Ρίτσο θα εμπνευστώ,
ποίημα να σας διηγηθώ
Μια φορά κι έναν καιρό,
σε ένα δάσος μακρινό
τζιτζίκια χόρευαν καλαματιανό
Και μικρά παιδιά,
χτυπούσαν παλαμάκια στο ρυθμό
Μία αλεπού φώναξε :
«Είναι μεσημέρι,
θα φωνάξω τους μεγάλους!»
Τζιτζίκια και παιδιά
έτρεξαν στους λόφους,
κι' εκεί χόρεψαν τσάμικο
χέρι-χέρι όλοι.
Μια πεταλούδα πορτοκαλιά και μαύρη
τους ρώτησε :
«Γιατί δεν με φωνάξετε κι εμένα
να χορέψουμε χέρι-χέρι;»
Κι έτσι Τζιτζίκια, παιδιά και πεταλούδα
χόρεψαν στου λόφου την πλαγιά,
τσάμικο όλο χαρά !
Δανάη Συρεγγέλα, Α3